

טוב להסתובב

551

לרפואה, פרנסה

והצלחה: מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. מרים בת גליה. א"ה הדר בת נחמה. ברוך בן גורגיה, ליאורה שולמית בת חתון. ירון אליה בן בטי. אורטל הנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אפרת בת פנינה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. ירון שמעון בן שושנה. זוהר יעיש ובני ביתו. נעמי בת הכיכא. רחל ובעלה וב"ב וצאצאיהם. יעקב בן לינדה. משה שמואל בן זלדה וב"ב. אסתר בת מזל. יעקב בן רינה. עדי בת רינה. ויקי ויהודה יעיש.

לזיווג תגון – תקוה בת גמאלה וב"ב. דורין בת שרה, אורטל בת ציפורה. שולמית בת אסתר, אסי בן שולמית ניצחונה, אוקסנה בת דורה.

זש"ק: אלינור אורה בת יעל.

לפילור-בשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור, מלכה בת אסתר, מזל בת דוד ובה שבע. אברהם בן אלה. רות בת נוסרת. ישעיהו בן יצחק. יצחק בן עליזה. אפרים בן רחל. ר' שמעון בן סאסי סופיה, זוהרה טימסטיה בת מרים. שמעון בן זוהרה. אליהו מאיר בן סימי. יוסף בן אנגלינה. רחמים בן צ'ללה. בכור בן רחל. יריב בן גאולה. טליה בת שרה. סימי שמחה בת חנה. אוסנת בתיה (אבילין) בת תקוה. יוסף חיים בן סלחה. שרה רדה בת סאלם. אהובה בת טובה. עזרא בן פרחיה. ישר משה בן צביה. שלום סאלם בן שמעון. סבב בן סלימה. רועי בן צדוק. שלום מדמון בן דוד. בת שבע בת ורדה. אשר בן יחיאל. אוסנת בת מרים. יפת צבי בן יששכר אפרים. ניסים בן מרים ואהרון. אליהו בן חנה וכדורי. נעמי בת יחיאל. יחזקאל בן גורגיה. עליס בת אסתר. שרלי שלום הלוי בן ריכא. יוסף בן פני קמחני. דוד בן מלכה.

הדלקת נרות: 17:43
 יציאת השבת: 18:32
 רבינו תם: 19:10
 הזמנים לפי "אור החיים" - ת"א
 ר"ח א' חשוון התשע"ח

ברכת 'עוף החולי'

שבת נח התשע"ח

המדרש בפרשתנו מספר כי בעת אשר היה נח בתיבה עם החיות, היה עסוק הוא מבוקר ועד ליל בהאכלת כל בעלי החיים ללא כל מנוחה, עד כדי שלא ישן כלל כל אותה שנה והקב"ה החייה אותו בנס, ועל כך משבחים חז"ל את נח ואומרים: "עולם חסד יבנה", על כך שהחייה את כל יצורי עולם בחסד.

מחזק

מספר המדרש כי יום אחד רץ נח אל עוף האורשינא' על מנת להביא לו את מזונו בזמן, אך הנה הוא רואה כי אותו עוף יושב בצד ולא מבקש את מזונו. התפלא נח ושאלו מדוע הוא אינו דורש לקבל את מזונו בזמן כשאר החיות?, ענה לו העוף: "רואה אני כמה הינך מתייגע ומצטער להביא לכל חיה את מזונה וחסתי עליך, ועל כן מוותר אני על מאכלי, גם אם יגיע מעט באיחור". שמע זאת נח והתפעל כל כך משוב ליבו של העוף, ומיד עמד וברכו: "יהי רצון שתחיה לעולם", ומאז אומרים חז"ל כי עוף האורשינא', הלא הוא 'עוף החולי' לא מת כלל אלא מתחדש כל כמה שנים. (סנהדרין קח.ב.) והכל בזכות שריחם על נח, למרות שהיה מגיע לו לקבל את מזונו בזמן. ללמדך מעלת המרחם וחומל על השני שזוכה בכל הברכות!.

מפורסם לכל היה הגאון רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל ברגישותו לצרכי הזולת גם כשמדובר באנשים פשוטים. היה זה בשנותיו המאוחרות, כאשר בלילה חורפי אחד בשכונת 'בית וגן', בעודו יושב ולומד בביתו, התדפק על דלתו יהודי הרבנית פתחה את הדלת ומולה עמד רוכל עם מזוודה המלאה בסוודרים, המציע אותם למכירה בחורף הקר. "בחפץ לב הייתי קונה", אמרה הרבנית, "אך הארון כבר מלא בסוודרים, כך שאין לנו צורך בכך".

"בסדר, אז אולי אפשר לפחות ברכה מהרב", ביקש הרוכל. הרב אברמסקי שישב בפנים שמע את השיחה, וברגע שנכנס הרוכל לחדר כדי לקבל ברכה, הכניס הרב את ידו לכיסו והוציא משם סכום כסף גדול ומסרו למוכר הסוודרים בתוספת ברכה חמה, והרוכל יצא מביתו שמח ומאושר.

אחר שיצא הרוכל, פנתה הרבנית לבעלה ושאלה: "מדוע נתת לו סכום כה גדול בלא לקנות מאומה?". "בואי ואסביר לך", השיב הרב "כששמעתי את השיחה הבנתי לפתע כמה מצבו של אותו יהודי קשה, שהרי אם באמצע החורף ועוד בשכונה הכי קרה בירושלים, הוא מסתובב מבית לבית למכור סוודרים, כשברור לכל בר דעת, שכל תושבי בית וגן כבר הצטיידו מתחילת החורף בסוודרים לכל המשפחה, וודאי שהינו במצב קשה. ואם כן בוודאי בכל בית שדפק סירבו לקנות ממנו, כך שמוזותו עדיין מלאה ולמעשה הוא לא הרוויח כלום, ובביתו כנראה יש אישה וילדים המחכים להכניס פת לפיהם בוקר וערב, וכמה צער יהיה להם שיראו את אבא חוזר בסוף היום עם סוודרים וללא כסף ומזון. על כן, דבר ראשון שצריך לעשות הוא – לתת לו כסף שיהיה להם מה לאכול, גם בלא לקנות ממנו סוודרים", השיב לה הרב אברמסקי בגדלותו ורגישותו. (הרב מרדכי שולוינגר זצ"ל)

מדהים! כמה יש לחשוב מעבר לקופסא וגם אם איננו צריכים את חפציו של המוכר, עלינו לחשוב מה באמת צריך השני ומה חסר לו, לחמול ולרחם עליו, ובזכות כך זוכים לברכות שמיים מאת בעל הרחמים. וכך אף מביא המדרש רבה על הפרשה ואומר כי לאחר שנה של מבול: "ויזכור אלוקים את נח... וישוכו המים", ושואל: "במה נזכר ה' שגרם לו לרחם על העולם ולהפסיק את המבול?".

עונה המדרש ואומר: "זכר ה' שזן ופרנס אותם כל שנים עשר חודש בתיבה ולכן ריחם על העולם ועצר המבול". מה עצר את המבול, את חרבן העולם? – חסד שעושה אדם אחד, ועם מי? עם כמה חיות, בלא להתחשב בעצמו. אומר הבורא: "אתה עושה חסדים וחושב על השני, גם שהדבר על חשבונך – בזכותך ינצל כל העולם ויפסק המבול. ומדוע? כי על ידי הרחמים שלך – אתה מביא רחמים על כל העולם".

נזכור את הסוד העצום הזה – שאתה עושה חסד בבית, בכולל, בעבודה או בכל מקום, תוך רחמים על השני, על חשבון הזמן שלך – אתה מבטל ממך ומכל העולם מבול וצרות שלמות, ומוריד ישועות גדולות!.

נא לא לעיין בזמן התפילה – למנוע יצא שכרו בהפסדו – שכר לימוד תורה בשבת פי אלף מלימוד תורה ביום חול – טעון גניזה!

1. האם חייבים לקום לכל זקן?

* צונו בתורתנו הקדושה: "מפני שיבה תקום והדרת פני זקן". ופירשו חז"ל, "שיבה" – זה שהוא זקן בן 70. (ולפי האריז"ל הקדוש כבר מגיל 60). "זקן" – זה שקנה חכמה, דהיינו תלמיד חכם, שאפילו הוא צעיר חייבים לקום קימה, מלא קומה, כדי להדר את פניו. היא מצות עשה מן התורה. והזהיר במצוה זו לקום מפני זקנים וחכמים ורבותי, זוהי לאריכות ימים, ותלמודו מתקיים בידו.

* ומה עושים כשיש ספק בגיל הזקן?

זקן בשנים שאין ידוע לנו אם הגיע לגיל 70 שנה, צריך לעמוד מפניו מספק, שספק תורה להחמיר.

וכן תלמיד חכם שספק אם הגיע להוראה הבקי ברוב התלמוד ובדברים הנוהגים למעשה (וכן אה"ע וחוש"מ) – ספק דאורייתא לחומרא, וצריך לעמוד מפניו. אבל אם הוא אברך הלומד בכולל, ואינו יודע לפסוק הלכה, אין צריך לעמוד מפניו.

2. האם מצוות קימה נוהגת גם בנשים?

* מצוה לקום מפני אשה חכמה בתורה, וכן

סגולות לרפואה ושמירה

1. כותב החת"ם סופר זצ"ל: "אדם שחלה במחלה כל שהיא ח"ו ומחלתו נמשכת זמן רב, יניח מתחת למיטתו קערה עם מים".
2. אמר האדמו"ר מזויעהל זצ"ל: "הבדלה במוצאי שבת על הכוס הינה בעלת סגולות רבות. והמקפיד לברך בעצמו על ההבדלה והבשמים בדקדוק ובכוונה, ולא לשמוע מאחרים, ומהדר להניח בשמים ריחניים בקופסא נאה – הקב"ה מצילו מכל נגע ומחלה. ומספרים שפעם בא אליו יהודי בוכה על כך

★ רפואה ושמירה ★

- שאתו גוססת ועומדת למות. ירד האדמו"ר לטבילה במקווה, וכשעלה ממנו, אמר: "אני רואה שאינכם מקפידים על בשמים בהבדלה. דעתי היא, שתלך לקנות קופסת בשמים נאה, ותני בה בשמים לצורך ההבדלה, וכך עשו והקב"ה ריפא את אשתו ברפואה שלימה".
3. כתב הרב ה'מאור ושמשי': "אדם המקפיד לברך ברכות הנהנין על מאכלים ומשקים בדקדוק ובכוונה, "אזי האוכל והמשקה לו לרפואה לכל מיחושיו ולא יצטרך לרפואות".
4. כתבו גדולי ישראל: 'הקפדה על לימוד הלכות לשון הרע, מסוגלת לרפא מכל חולי'

– מהספר 'עצה ותושיה' – 5707894-03

מפני אשה זקנה בגיל שבעים שנה, ומצוה זו נוהגת גם בנשים.

* מצוה לקום מפני אשת ת"ח, ואפילו אחר מות בעלה מצוה לקום מפניה, ולכבדה.

3. כיצד צריך לעשות הקימה?

* חייבים לעמוד מלא קומה לזקן בשנים, ולא כמו האומרים דסגי בהידור בעלמא, וכמו כן חייבים לעמוד מלא קומה מפני תלמיד חכם, ולא סגי בהידור.

* הקם מפני זקן, או מפני תלמיד חכם, צריך לעמוד על עמדו לכבודם כל זמן שהזקן או התלמיד חכם עומד, או עד לאחר שעבר מכנגד פניו ד' אמות.

תלמיד חכם או זקן שנכנסו לבית הכנסת, אין לו לקום מפניהם מיד בכניסתם, ולדון את כל הבית כ-4 אמות, אלא עד שיכנסו בתוך ד' אמותיו. אבל אביו או רבו מובהק שנכנסו לבית הכנסת, מיד צריך לקום מפניהם, מפני שחובת קימה מפניהם הוא כמלא עינו.

* אף באמצע קריאת שמע וברכת המזון צריך לעמוד.

הרב יצחק פנוגר

הרצאות ומאמרים

החקיין הקטן

"זהו הדברים האלה על לבבך" – תפקיד ההורה הוא "להניח" על הלב של הילד מסר, ולאט לאט לעשות "חור" על מנת שהמסר ייכנס. כלומר, לומר לילד כיצד להתנהג תוך מתן דוגמה אישית. אם אומרים לילד שעליו להתחזק "בבין אדם לחברו", אך בבית הוא רואה התנהגות הפוכה, כל המילים לא יעזרו. כמו שכבר אמרנו, הילד לומד ע"י חיקוי והזדהות. הוא מושפע ממה שמראים באמת ולא ממה שאומרים.

כל ילד וילדה עד גיל 11 לערך צריך לקבל עידוד מההורים. ההורה אמור להוות עבורו דוגמה אישית. עד גיל זה הלמידה של הילד לא מתבססת על הבנה שכלית, מאחר והחלק השכלי שלהם עדיין חלש, על כן הלמידה נעשית על ידי חיקוי והזדהות – הוא מחקה אנשים מסוימים והתנהגויות מסוימות.

לאחרונה שמעתי על ילדה שנשארה בביתה אחר שלא חשה בטוב. והנה, כאשר התקרב האב אל חדר בתו, הוא שומע אותה צועקת על הבובה שלה: "כבר אלף פעמים אמרתי לך לא לעשות זאת, טיפשה אחת, את תחטפי ממני עכשיו", וזאת תוך כדי טלטול הבובה. האבא ניגש אליה: "מה קרה? למה את צועקת?", הבת ענתה שזה רק משחק. "בגלל זה לא צועקים" המשיך האב, "מה, אני כמו אימא, וכי לאימא מותר לצעוק כך ולי אסור?" – האב שמע זאת והתבייש.

אנו מוצאים זאת לרוב בהשפעתו של סיפור שמספר ההורה לילד, כאשר הילד נסחף לעומקו של הסיפור בעורגה, ומיד בסיומו של הסיפור רוצה ומנסה הילד להזדהות עם הדמות שאליה התחבר בסיפור, והתנהגותו משתנה בהתאם.

ניתן לראות זאת בבירור אצל ילדים שמבשים מסובביהם כי מעתה השם הפרטי שלהם הוא כשמו של גיבור מסוים שקראו עליו או שמעו. לכן כה חשובה הדוגמה האישית שרואה הילד ושומע אצל הוריו. מספרים על יהודי שהיה מתפלל אצל החזן איש, והביא עמו את בנו.

לכן חלק חשוב ובלתי נפרד מחינוך הילדים הוא חינוך ההורים. ילד, עד גיל 7 לערך חושב, כי יש דברים שלהורים מותר ולילדים אסור, כגון: לישון מאוחר, לאכול מתי שרוצים, לדבר לא יפה וכו'. לאחר זמן, הילד לומד לעשות הפרדה ומתחיל להבין: לדוג' שקר, כעס ודיבור לא טוב הוא רע, אך אז מתחיל השלב שאם הוא רואה שאחד מהוריו ומוריו לא עושה זאת, הרי שהוא לומד שעבודת השם מחולקת לשני חלקים: האחד – מה שאומרים, והשני – ההתנהגות בפועל. וכדברי חז"ל: "קשוט עצמך ואח"כ קשוט אחרים".

אחד הילדים, השתולל והתפרע. האב, כתגובה לכך, העיר לו. מאחר וזה לא עזר, הוסיף הוא לצעוק עליו, ולבסוף אף הכהו. לאחר התפילה קרא החזן איש' לאבא ואמר לו: "תדע לך, היום הבן שלך למד שני דברים: 1. הוא למד שאסור להפריע בתפילה. 2. שאם מתעצבנים מותר להשתולל, להרביץ ולאבד כל רסן. ואת כל זה הוא למד מהמורה האישי שלו – אתה, אבא שלו. וכבר היה עדיף שלא היית מעיר לו, ולא היית מלמד אותו שכאשר כועסים אז מותר גם להכות".

כוחות על טבעיים

הרב יצחק שפירא

מספרים על ילד שפנה לאמו ואמר לה: "אמא, קחי אותי איתך לאירוע, אני מאד רוצה להשתתף באירוע הזה". אמא שמעה את דבריו והשיבה לו: "אני מוכנה לקחת אותך, אך זאת רק בתנאי אחד", עצרה לרגע, "שתסכים להחליף גרביים ולא תתוכח איתי על כך, מפני שכך אי אפשר לשבת לידך". שמע זאת הבן והסכים לעניין. הם התיישבו יחד באירוע, ואז לפתע באמצע המעמד חשה האם בריח החרוף והמוכר. "הבטחת שתחליף גרביים?!" – נזפה בבנה. הבן הביט באמו באכזבה, הוציא את הגרביים המלוכלכים מכיסו, ואמר לה: "ידעתי שלא תאמיני לי...". רבותי, בשעה טובה התחלנו חדשה, אך אם רוצים להשתנות באמת ולהיות כאנשים חדשים וטובים יותר, אי אפשר להביא את ההרגלים המבאשים והלא טובים שלנו איתנו אל ההתחלה החדשה והיפה של השנה. צריך לזרוק את ההרגלים הגרועים, ולהתחיל מהשורש התחלה חדשה בשנה החדשה. ואם כן, איך מתחילים כראוי?... התשובה הינה אחת ויחידה, ובכוח לתת לאדם את הכוח להשתנות בכל שעה בחיים, והיא – לשנות את דפוס וצורת החשיבה! המחשבה תופסת אצל האדם משקל מאד גדול בקביעת חשיבותו של דבר וערכו. איך שאתה חושב על עצמך, על משפחתך, ועל כל דבר אחד – כך תקבע את ערכו וחשיבותו. על כן, המחשבה היא המקור לכוח השינוי שבתוכנו, ונסביר זאת... במחקר שנעשה, נתנו לאדם חובב בשר לטעום חתיכת סטייק הגונה, וסיפרו לו שאת הסטייק הזה בישל 'מאסטר שף' ידוע ממסעדת גורמה 'נחשבת' מאד. לאחר שיסיים אותו חובב – בשר את טיפולו בסטייק, נשאל אותו האם ערב האוכל לחיכו? 99% מראים כי הוא ישבח בהתפעלות את טעם הסטייק ואת השף הידוע שהכין, ואף אותנו על כך שכיבדנו אותו במזון המעולה הזה. הוא ירגיש שהסטייק הזה היה פשוט חוויה של ממש. ביום למחרת, לקחו במחקר את אותו

אדם, והביאו לו את אותו מנת בשר עם אותו תיבול וצורת הכנה, אלא שלאחר שסיים את הארוחה ונהנה ממנה, אמרו לו: "זה עתה אכלת סטייק ישן שעבר זמנו לפני כמה חודשים ולפי הערכת משרד הבריאות יש בו סיכון בריאותי כבד!". מן הסתם, יחול שינוי דרסטי בהרגשתו כלפי הסטייק, כלפי השף המהולל שהכינו, וכלפינו – שהגשנו לו את מנת הסטייק המפתה. את מקומם של שביעות הרצון וההערכה שהיתה לו, יתפסו מן הסתם, תחושת בחילה איזומה ורצון להקיא. מדוע? הרי זו בדיוק אותה מנת בשר שאכל אתמול?! והרי הוא בעצמו נהנה מאד בסיום האכילה, לפני ששמע מה טיב הבשר?!

בתשובה טמון סוד החיים – נכון, לא חל שינוי במציאות, זוהי אותה חתיכת בשר, אבל כן חל שינוי במחשבתו של האדם שהשפיע והביא לאדם כאב בטן, עצבות ועצור. הרי לנו הוכחה חותכת, הראו המחקרים, כי מחשבתו של האדם על מצבו בחיים: בריאותו עבודתו, פרנסתו, ילדיו ועוד – היא זו המשנה את שמחתו, הרגשתו ואף את מצבו הגופני. כל כך גדול כח המחשבה, עד כדי כך שכותב רבי נחמן מברסלב כי על ידי המחשבה יכול האדם למשוך על עצמו שפע של פרנסה, ואף להפוך להיות בריא ומוצלח. אל גדולי הפסיכולוגים בעולם הונחה שאלה: "כיצד ניתן לגרום לאדם להינות ולהתענג מיינ מסוים אשר איכותו וטיבו הינם בין הגרועים ביותר בעולם?!" לאחר מחשבה מעמיקה קבעו כולם פה אחד כי הפתרון הוא פשוט וקל – אם נעביר בהיחבא את היין הגרוע לבקבוק של יין יקר ואיכותי מאד, הנאתו של האדם השותה תהיה גדולה הרבה יותר, אם יחשוב

שהוא לוגם יין-מותג יקר, עד כדי שירגיש תענוג עילאי ורצון נוסף לשתותו. גם במקרה זה לא היה שינוי במציאות, אין שינוי בעצמותו של היין, אלא רק במחשבתו של השותה. כך הוא בדיוק הדברים הפחות נעימים בחיינו. אם נכתוב לנו רשימה של דברים המעיקים ומצערים אותנו בחיים, ונתחיל לשנות כלפיהם את המחשבה ונראה אותם בצורה חיובית ומאירה, ואף נשכנע עצמנו שהנה הכל משתנה לטובה וכבר עתה טוב לנו – השינוי שנרגיש יהיה כמעט מיידי. לפני הכל, הגיעו חז"ל וקבעו זאת כמסמרות כשקבעו להלכה (א"ח סי' רל, ה): "לעולם יהא אדם רגיל לומר – כל מה דעביד רחמנא, לטב עביד" (כל מה שעושה ה' – לטובה הוא עושה). הרי לנו שחז"ל הקדושים הנחילו לנו את הנקודה הזו, שאם נתמיד לשנן ולומר בכל מצב בחיינו כי הוא לטובה, שכן מאמינים אנו בני מאמינים שה' הוא טוב ומטיב לכל, הרי שאנו גם נרגיש בגוף, בלב ובחיינו טוב ושמחה. לפי שהמחשבה משפיעה על תחושת הגוף והשמחה בחיים. האושר והשמחה שלך נצמא בך! והנה עוד טעיימה נוספת: בארה"ב נמכרה קווצת שיער בסכום של \$18,300. לקונה, שהיה מן הסתם אמיד מאד, לא היתה תעודת אי-שפיות. אז מדוע הסכים הוא לבזבז הון תועפות על שיער מאוס?...! התשובה – היתה זו קווצת שיער של זמר נודע שאותו העריץ, אלווויס פרסלי שמו, שעל פי בית המכירות נגזזה מראשו. ההערצה וההערכה שפיתח האדם במחשבתו לזמר גרמה לו להעריך ולהחשיב את חתיכת השיער הפשוטה הזו ולהשקיע בה הון תועפות. החפץ מקבל ערך ומשמעות שונה לחלוטין כשהמחשבה שלך מתשנית כלפיו. אם אני אחשוב שבעלי או אשתי הוא האדם הטוב והמושלם ביותר שקיבלתי – הרי שאני אעריץ ואתפעל מכל פעולה ומילה שלו. הכל תלוי בנו! אותו חפץ בדיוק קיבל משמעות שונה לגמרי, בעקבות הברכה במחשבה. נשנן משפטים שחיינו שמחים ומאושרים, ובכל דבר שגורם לנו צער נחזק את אמונתנו כי הכל לטובה – נהיה מאושרים!

אנו קובעים לעצמנו את הכול – גם כאב וגם הנאה – ע"י מחשבתנו. אם נשנה את ההסתכלות שלנו על כאב, אם נבין שזה לטובתנו – הכאב יהיה פחות כואב. אם נבין בזמנים של קשיים, שהקושי הוא לא מקרי ולא סתמי, אלא יש לו מטרה חשובה – הקושי אולי לא ייעלם מחיינו אבל הוא יהפוך מקושי מייסר לאתגר מדרבן.

בקשת סליחה – כמה קושי יש בה מצד אחד, אך מצד שני כמה מחיצות היא שוברת בשמיים וכמה שפע היא מביאה, שאף אותיותיה הם 'סלח – י-ה'.

סיפר הרב חיים זאיד שליט"א: "ערב אחד השתתפתי בכנס בצפון, בו דיברתי על מעלתה העצומה של בקשת סליחה ממי שפגענו בו, שעם כל הקושי בדבר להוריד את הראש ולהתנצל, מי שעושה זאת הרי שהוא מרעיש עולמות, ובוודאי ללא צל של ספק שזוכה הוא בישועות גלויות. תלמידה אחת שישבה שם מולי, בכתה כל משך השיעור ללא הרף.

ידעתי שכל זה בגללי ושלחתי לה דרך חברה בקשת סליחה לא רצינית, כשבליבי אמרתי כי לא אכפת לי אם היא נפגעה, שהרי הדבר מגיע לה, על כל מה שהיא שלטה על כולם ועשתה מה שרצתה. "והנה", עצרה התלמידה ופרצה לי בבכי, "אני שומעת אותך הרב ודמעות מציפות את עיני – אולי הפגיעה הזאת גורמת לי שמשמיים לא נותנים לי את הזיווג שלי". השבתי לה בעדינות ואמרתי לה: "תלמידה יקרה, איני נביא, אך לדעתי זה לא אולי, זה בטוח בגלל הפגיעה, משמיים מקפידים ולא

בסוף השיעור היא ניגשה אליי ואמרה: "הרב, אתה חייב לעזור לי". "בבקשה, אך אמרי לי מדוע בכית? האם אמרתי משהו לא בסדר?". "הרב זאיד", היא פנתה אליי בכאב לב, "אני רווקה בת 29 וכבר שנים רבות שאינני מוצאת את השידוך שלי. כל פגישה שמציעים לי – עד שמשוהו מסתדר, בבת אחת הכל מתפוצץ בלי סיבה מוסברת. והנה כעת, הרב דיבר בשיעור שהפגיעה בשני יוצרת חסימות רבות בחיים, מפני שאף ה' יתברך בעצמו אינו מוכן למחול לפוגע, ואז לפתע נזכרתי כי כשלמדתי בתיכון, למדה איתי בכיתה מישהי שהיתה מלכת הכיתה. היא היתה נמוכה מאד, אך היה לה פה גדול שנתן לה לשלוט בכל התלמידות. יום אחד, באתי לכיתה בעצבים, וכשהיינו בהפסקה עם כל החברות, נכנסתי בה לעיני כולם ואמרתי לה: "אולי פעם אחת תסתמי את הפה שלך. הרי השכל שלך – בגודל של הגובה שלך". כולן היו המומות והביטו בה בתדהמה, זו היתה הפעם הראשונה שמישהו בייש אותה ופגע בה לעיני כל. אותה חברה לא עיכלה זאת, ומרוב ההלם, היא ברחה מהמקום עם דמעות, ולא חזרה יותר לבית הספר. שמענו כי היא עברה לתיכון אחר.

נותנים לך בעל וילדים. אם תבקשי ממנה סליחה כראוי, אני מאמין שתראי ישועות מיידיות". היא פרצה בבכי והתחננה: "אולי הרב יהיה שליח טוב לבקש ממנה סליחה בשבילי, מפני שאני יודעת שאם היא תשמע את קולי בטלפון היא תנתק ולא תסלח". הסכמתי בשמחה ולקחתי את הטלפון של החברה המתגוררת בעיר 'רכסים'. "שלום", פניתי לחברתה בקו, "מדבר הרב זאיד, שלחה אותי חברה שלך בשם...". היא רק שמעה את השם שלה ומיד קטעה אותי: "שהרב לא יזכיר את השם שלה, אינני רוצה לשמוע עליה, היא פגעה בי לעיני כל ומאז עזבתי את התיכון ואיני סולחת לה לעולם". ניסתי להרגיע את רוחה, ובמשך כרבע שעה הסברתי לה מה מעלתו של אדם המוכן למחול לחברו למרות הפגיעה שעשה לו, שהרי גם אנו חוטאים לה, ואם אנו מוכנים למחול לשני, גם ה' מוכן למחול לנו.

"אני יודע שזה קשה, אבל אני מבקש שתסכימי להיפגש עמה רק לחמש דקות". לבסוף היא הסכימה. התקשרתי מיד לתלמידה ובישרתי לה שחברתה מוכנה להיפגש עמה בביתה ב'רכסים', ומן הנכון שתבוא עם סלסלה ומעט ממתקים על מנת לרכך את ליבה ולבקש סליחה. היא הודתה לי והגיעה לביתה ברכסים עם שי גדול. חברתה פתחה לה את הדלת והיא מיד חיבקה אותה ובכתה מכל ליבה כשהיא מתחננת ומבקשת סליחה על מעשה הילדות שעשתה לפני שנים רבות.

ליבה של חברתה התרכך אף הוא, והיא חיבקה אותה בחזרה ואמרה לה כי היא מוחלת לה בלב שלם ואוהבת אותה. הן התיישבו יחד בשולחן עם כמה עוגיות והחלו לדבר על החיים כחברות טובות. יום למחרת, מתקשרת אליי התלמידה בשמחה, כשהיא מתחננת על נפשה: "הרב, אתה חייב לעזור לי שוב". "מה עכשיו?", שאלתי. "תראה הרב, באמצע הפגישה בבית חברתי, הגיע בחור קצת מבוגר ומסר לחברתי איזה שקית, אנא ברר לי על הבחור, אולי יצא מזה משהו". הייתי נבוך וטענתי שאינני מתערב בחייהם הפרטיים, אך לאחר מסע לחצים הסכמתי. התקשרתי שוב לחברתה מרכסים ושאלתי: "אני מצטער על החטונות, אך רציתי לדעת מיהו הבחור שניגש והביא לך שקית באמצע פגישתך עם החברה?". "זה אחי, למה?", שאלה. "ומה איתו? הוא נשוי?". "לא, הוא רווק בן 30 לצערנו", השיבה. "נו...". אמרתי, "ומה את אומרת, אולי הוא מתאים לחברה שלך?". היא היתה המומה לרגע, ולאחר כמה רגעים אמרה שאפשר לנסות. קבענו להם פגישה, ולאחר כשלושה חודשים הם התחתנו באושר, כשהיום הם נשואים עם זוג תאומות באיזור צפון בני ברק. מדהים! ברגע בו היא קיבלה על עצמה לבקש סליחה, שם נגמרה הקפידה ושם הגיעה הישועה. לפי שהסליחה טומנת בתוכה שפע ועוצמה רבה, בגלל הקושי האדיר שבה.

לתגובות: 052-7151858
רחוב משה בריל 9, ת"א, מספ' אחיאל
daniel777achiell@gmail.com

ערב עוק לנושים ונערות
לכבודו של מן הרב עובדיה זצ"ל, בהשתתפות:
הרבניות: לאה קוק, שמרית אוחנה, והרב רביד נגר
 ביום שני, ג' חשוון, 23/10, בטעה 20:30 בבית כ"ח חיים",
 14 ת"א. כניסה חינם. לפרטים: 054-8486790

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לבריאנות, הצלחה, פרנסה: הודיה, דוד אליהו ותפארת בני רות, טליה ולידן בני אילנה, גאולה ברבורה, אבשלום בן ויולט, מרים בת גאולה, יואב חי אברהם ב"ב וצאצאיו, משה ומנשה בני לילה. לידה קלה: אילנית בת פלורה. זיווג הגון: הודיה בת רות, תהילה בת נחמה, יידיה בן נחמה, אורית בת מיה שיראל לע"נ: גלית רבקה בת חנה, מינה בת שושנה, מלכה בת גזליה, אמיר בן שרה, דוד שעיו בן רינה, נאוה שלמה בת לפה, ניסים בן משה. גלית רבקה בת חנה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

תמר בת מלכה ויוסף שנלכ"ע
בע' בחשרי תשע"ז ת.ג.צ.ב.ה.

איזו חיה לא ידע נח את מאכלה בתיבה?

העלון כולו מוקדש לעילוי נשמת מורנו הקדוש

הרה"ג יעקב אדלשטיין זצוק"ל
 זכות הדפסת העלון תהא לעילוי נשמתו
 העוורה. ת.ג.צ.ב.ה.